

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXXV. évfolyam 4. szám

2025. április

Újratervezés és bizalom

„Haladj egyenesen három kilométert!” „Még nyolcszáz méter, és fordulj jobbra!” „Még háromszáz méter, és fordulj jobbra!” „Fordulj jobbra!” „Újratervezés”! Kellemes és türelmes hang noszogat, míg a GPS segítségével haladunk célunk felé. Van újratervezési lehetőség! Az életben is? Ha te is ember vagy, mint én, akkor bizony szükséged van időnként rá. A változást nem csak az elrontott lehetőségeink igénylik, de életünk természetes folyamában is újra és újra nekilendülünk egy-egy szakasznak. Új szemesztert kezdünk, új vizsga vár ránk, születésnapunkkal és az év végi fordulóval új esztendőbe lépünk, a régi kapcsolat már nem működik... Szükségünk lenne rá, és mégis: mint ahogy néha reggel nehéz felkelni, megmozgatni berozsdásodott tagjainkat, kitörölni az álmod szemeinkből, úgy gyakran nehezünkre esik szembenézni az új kihívásokkal, a változásokkal. Kényelmesebb lenne a régi megszokott úton járni, maradni abban, amit már ismerünk. Gondoljuk azonban át: mennyi csoda homályban maradna, mennyi érdekes, új dolog fel sem bukkanna, ha mindig csak a régi nótát fújnánk, régi utakon járnánk! Sokszor visszahúz a félelem és aggodás. Szép dolog az új, az izgalmas, na de biztos, hogy

jó is lesz? Meg tudom oldani? Felvállalhatom? A változások a teremtett világ tagadhatatlan lényegét jelentik. Isten egy dinamikus, élő és érdekes környezetbe helyezett bennünket. Olyan világot teremtett nekünk, melyben a Nap sem áll meg, hacsak csoda nem történik, az évszakok is állandóan változnak, és rendszeresen új kihívásokkal kell szembenéznünk. Legtöbbször pedig mi magunk és élvezzük a változás lehetőségét: mikor tagjaink összetörnek, regenerálódunk, értelmünk is megvilágosodhat a tanulás során, és arra is van lehetőségünk, hogy kapcsolatainkon, meg a magunk viselkedésén is változtassunk szükség esetén. A változásokat gyakran kényszerűen muszáj elfogadni, nincs más lehetőség. Könnyen megtesszük ezt akkor, ha tévedés esetén a GPS-t egyszerűen kikapcsolhatjuk: „Ne dumálj nekem, ismerem az utat!” Na de ha segítség nélkül tanácstalanok vagyunk? Valami elromlott, az eseményeket már nem tudom követni... Mit tegyek ilyenkor? Egészen más a szitu, ha az elfogadással bizalmunkat fejezhetjük ki. Bízunk Istenben, aki minden körülmények között világosan látja szükségünket, mert tudjuk, hogy nem akar átvágni minket. De vajon így van-e? Nos, erre lehet, hogy Nick Vujisic, a karok és lábak nélkül élő boldog ember hitelesebben tudna válaszolni – egyébként áprilisban Pécsen is meghall-

gathatjátok! Jomagam csak annyit tudok hozzátenni: több helyzetben megpróbáltam, és bejött. Kocsimban nincs GPS, de bennem van olyan készülék, mellyel Istenre lehet hangolódni. Ezzel nem vagyok egyedi darab, a gyárból mindannyian így jöttünk ki. Szép feladatok állnak előttünk, de kemény harcok is várnak ránk. A legkeményebb talán éppen a saját magunkkal vívott küzdelem. Nem szégyellem, hogy bekapcsoltam belső GPS-emet, és nem rambó módjára harcolok.

Macher Tivadar, lelkipásztor

Szabadulás!

Sötét felhők borítják életünk egét,
Nyomasztó, rideg, nehéz terhek.
Csak nyögünk és görnyedünk.
Szabadulni szeretnénk – végleg!

Egyedül nem tudunk, erőnk véges,
Nem vagyunk magunk urai – rab-
szolga sors ez!
A sötétség ránk telepszik.
A fényre vágyunk – végleg!

E sötét világ legsötétebb helyén,
Egy kopár hegytetőn, a Golgotán
Kimagaslik egy kereszt, hogy mindenki lássa
És szerte- szórja a fényt e világba –
ébredj!

Gyere a kereszthez, fénye hív téged
Engedj neki, beragyogja élted.
Lehull a terhed, kiegyenesedsz,
megtanulsz szeretni, szabad leszel –
végleg!

Élj a felkínált lehetőséggel,
Ne mondj ellent, hisz hív téged.
Jézus vár reád, biztat, bátorít, kérlel
Fogadd el Őt és megváltozol – vég-
leg!

Kiss Frigyes

Csendes csodák

Nagyon régen Túrmezei Erzsébet evangélikus diakonissza testvér írt egy gyönyörű szép verset ezen a címen. Egykori szavalók még emlékeznek rá. Ilyen idős emberek, mint én is, olyanok lelkiekben, mint a tihanyi visszhang, valahonnan a csendes csodavilág nekünk a gyülekezet volt. Most egy csendes csodát közelre hozhatok egy missziómunkás életéből.

Az imaóra mindenütt az ország összes baptista gyülekezetében dél-előtt 9-kor kezdődött, és aki a 9 óráig tartó kerékpáros utazásra mindig oda érkezett az imaóra vezetője volt. Talán még azt is tudta, hogy hányszor kell megforgatni a pedált. Nem késett soha. Keskeny, keményre taposott földút a vasúti töltés mentén szépen mindig előre, és odaért az imaórára. Sem betegség, sem délelőttig nyúló vasárnapi szunyókálás ezt a pontosságot nem befolyásolta.

Akkor hirtelen egy nagy "durrdefekt", a kerékpár hirtelen megállt, a kormány roppant nehezen volt mozdítható, a kis kerekes alkotmány ledobta "lovását" és aznapi híres, neves pontossága rendkívül kérdésessé vált.

Bal felől, egyébként az imaház felől a vasutat keresztező makadám úton

éppen közeledett egy tehergépkocsi, de a kerékpáros fel sem nézett rá, csak amikor még a kereszteződés előtt hallja a sofőr hangját a kerékpáros. Megkérdi tőle: János bátyám ugyan mi gondja támadt, a kétkerekűvel?

Fölnézett a jóval fiatalabb emberre, aki felé hajolva már váltott a kocsi másik ajtaja irányába és kissé gúnyosan: Tudom János bátyám az imaóra nem lesz meg maga nélkül. Itt nem szabad megállni, nem bírok meg sem fordulni, egy kissé hátrább tolatok, dobja be majd a biciklijét és üljön föl. Már én látom is magát "lélekben" ott a szószék mellett egy negyed óra múlva, amint kezdi is az imaórát. Egészen pontosan, ahogy mindig szokta. Kér egy régi éneket, aztán egy újabb "írott éneket", majd kéri, hogy álljanak fel mind, és kezdődik az imaóra. János bácsi, aki hazajött egykor a frontról, épen, és elmondta első mondatát, annyira elfogultan, hogy amit soha nem tett meg, most megtette. Szóhoz sem tudott jutni. Néma maradt és könnyezett. 5 másodperc kellett még, és akkor lett 9. mire, erőt vett magán és kezdte: "Uram, kegyelmes Isten! Hálát adok neked, hogy eljuthattam ide. Itt dicsőítlek testvéreimmal, mert a teherautóval elhozott ide engem a párttitkár."

Nos, képzeljék el ezt, ahogy leírtam. A kerékpárt le sem vették, azt elvitte a párttitkár és megcsináltatta, vasárnap estig kész volt. Ezzel a munkával vasárnap, ugye talán nem is vétkeztek?

Szebeni Olivér

Csendes csodák

Ne várd, hogy a föld meghasadjon és tűz nyelje el Sodomát. A mindennap kicsiny csodái nagyobb és titkosabb csodák.

Tedd a kezedet a szívedre, hallgass, figyeld, hogy mit dobog, ez a finom kis kalapálás nem a legcsodálatosabb dolog?

Nézz a sötétkék végtelenbe, nézd a kis ezüstpontokat: nem csoda-e, hogy árva lelked feljűk szárnyat bontogat?

Nézd, árnyékok hogy fut előled, hogy nő, hogy törpül el veled, nem csoda ez? - s hogy tükröződni látod a vízben az eget?

Ne várj nagy dolgot életedbe, kis hópelyhek az örömök, szitáló, halk szírom-csodák. Rajtuk át Isten szól: jövök.

Reményik Sándor

Dávid

Dávid azért sokoldalú és rendkívüli egyéniség Izrael királyai között, mert uralkodóként sem értette félre helyzetét. Vagyis nem helyezte magát Isten törvénye fölé, mint a környező nemzetek királyai, sőt Izrael királyai közül is sokan. Hanem ugyanolyannak látta önmagát, mint Isten népéből bárki mást, vagyis hogy ő is köteles engedelmeskedni Isten törvényének. Sőt ő ebben igyekezett elől járni, példát mutatni. Úgy volt király, vagyis politikai vezető, hogy egyben lelki vezetővé

is vált. Úgy volt hadvezér, hogy egyben az igazságosság védelmezője is volt. Úgy volt mélységesen ember, hogy eközben uralkodó volt.

A belső emberét, a lelkét olyan mélységig ismerjük, mint az emberek közül szinte alig valakiét. Zsol-táraiban, imádságaiban, vívódásaiban feltárulkozik egy olyan gazdag lelki világ, amely páratlan. Abban a pozícióban amelyben ő élt, akkorig sem volt szokás kitárulkozni. Ő őszinte, de nem alantas. Emelkedett, de nem mesterkél. Változatos, de nem csapongó. A léleknek szinte alig van színe, rezdülése, ami nála meg ne mutatkozna anélkül, hogy a perverz magamutogatás gyanúja rávetülne. Ezekkel az érzésekkel, gondolatokkal, örömujjongásokkal és kétségbeesésekkel a történelem folyamán milliók úgy tudtak azonosulni, hogy saját lelkük tartalmát, saját érzéseiket, gondolataikat, kétségeiket látták benne anélkül, hogy megszűnt volna Dávidé lenni. Sírtak vele együtt, ha ő sírt. Vigasztalódtak vele együtt, ha ő vigasztalódott. Örvendtek vele együtt, ha ő örült. Bizakodtak vele együtt, ha ő bízott. Mintha sajátjuk lett volna az amit Dávid átélt, amint ahogy azzá is vált.

Dávid életének első időszakában sokáig sors-üldözött volt. Ez azonban nem eredményezte jellemnek torzulását, sőt a legnemesebb emberi vonások ekkor vésődtek bele. Sem fiának és utódjának Salamonnak rezignáltsága, sem Roboám könnyelműsége, sem Jeroboám hamis öntudata, amellyel szinte új vallást mert alapítani, őt nem jellemezte. Hanem

valami elemi erejű természetes emelkedettség. Ráadásul sokoldalú tehetségének kivirágzása. Ezt nem tette tönkre az a hosszú idő, amíg folyamatos nyomás alatt, sőt életveszélyben élt. Felül emelkedett rajtuk és ennek következtében lett mégis Izráel történelmének egyik legüdébb időszaka az, amelynek központi alakja Dávid király.

Úgy újíttotta meg Izráel hitét, istentiszteletét, sőt állami berendezkedését, a jog és igazságosság érvényesülését, az ország gazdaságát, sőt védelmét is, hogy az mintegy természetesen nőtt ki az előzményekből, saját nehéz sorsából, de Istennek az ő életét oltalmazó kegyelméből is. A hitéletet nem forradalommal, nem valláscserével újíttotta meg, hanem azzal, hogy visszatért az ősi alapokhoz, Istennek Mózes által adott törvényeihez. A tiszta erkölchöz. A mindenkire egyaránt vonatkozó isteni követelmények rendjéhez. Amelynek következtében kivirágzott Izráel egész társadalma. Biztonságossá váltak az utak, eltűntek a rablók, felvirágzott az ipar és a kereskedelem, újra megérte becsületes embernek lenni.

Emberközeli volt az egész élete. Kezdte mint piroszpozsgás bátor pásztorfiú, aki mélyen istenhívő. Ráadásul ügyes kezű parittyás és jó hárfás. Gyönyörű énekekkel ajándékozta meg már ekkor hallgatóit. Aztán ez az énekes hajlam elkísérte őt egész életén át, és az eredménye az utókoré, sőt az egész emberiségé is lett. Ezek az énekek anélkül emelkedtek, hogy elvesztették volna természetességüket. Alig volt kor,

amelyben meg ne ihlette volna a zeneszerzőket, noha az eredeti dallamokat nem is ismerjük. De a dallam ott vibrál a sorok között és mindenkor zeneszerzőjének lelke mélyén.

David's song songs of praise to God.

Olyan mély barátság szövődött közte és Jonatán között, amelyben az irigykedésnek, a rivalizációnak nyoma sincs. Nem gyűlölte vissza az őt gyűlölő királyt sem. A hatalom birtokában is maradt benne valami mélyen emberi. Megsíratta Sault és Absolont, pedig életére törek. Összetört szégyenletes bűnének elkövetése után és bűnbánatát nem szégyellte senki előtt. A népszámlálást követő csapásból is a legjobbat hozta ki: Isten temploma számára szerzett területet. Hát nem gyönyörű egy ilyen ember lelke, sorsa, Istenhez való hűsége, népe számára nyújtott példaadása? Kortársnak érezheti joggal - immár több mint háromezer esztendeje folyamatosan - minden nemzedékből az, aki erre fogékony.

Ha mi nem is emelkedünk a dávidi tehetség magaslatára, azért a lelkének tisztasága, eljárásának egyenes-

sége, önmaga felé támasztott magas erkölcsi követelménye minket is magával ragadhat. Isten azért adott neki olyan sokat, hogy belőle nekünk is jusson egy kicsi.

Hegyi András

HÚSVÉT

Miért keresnéd Őt a sírba,
Hisz nincsen ott, mert nem halott.
Halál bilincse szétszakítva,
Az Úr Jézus feltámadott!

A Golgotán volt az ítélet,
Ott győzte le a bűnt, s halált.
A sírból most kikelt az élet,
Az ígéret valóra vált!

A Golgotán Ő meghalt érted.
Ő bűnös szív, ezt ne feledd.
A Golgotánál hajtsd meg térded,
És sírva sírj bűnöd felett.

De nagypéntekre jött a húsvét,
Örülj, ujjongj bűnbánó szív.
Az Úr életre kelve ismét,
Örökre él, s életre hív!

Szabolcska Mihály

Innen – onnan

A hit próbája

Van egy gyönyörű indián legenda a hitről, amely így szól: Az apa kiviszi fiát az erdőbe, beköti szemét és ott hagyja egyedül. A fiúnak egész éjjel egy farönkön kell ülnie anélkül, hogy levehetné a szemkötőt, amíg a nap sugarai fel nem ragyognak és reggel nem lesz. Nem tud, és

nem is akar segítséget kérni senkitől. Ha kibírja az éjszakát anélkül, hogy összeomlana, férfi lesz belőle. Ez az egyetlen dolog, ami a fejében jár. A kisfiú egyértelműen retteg..., sok furcsa hangot hall maga körül. Bizonyára gonosz szörnyek vannak körülötte. Talán még veszélyes emberek is, akik bánthatják őt. Éjszaka erősen fúj a szél, rázza a fákat, de bátran folytatja, nem veszi le a szemkötőt. Végül is csak így lehet férfivá válnia! Végre egy ijesztő éjszaka után előbújik a nap, és levevzi a szemkötőt. Ekkor veszi észre, hogy az apja mellette ül a fatörzsön. Egész éjjel örködött. Hogy megvédje a fiát a veszélytől. Ott volt az apa, ha a fia nem is tudott róla. - Mi sem vagyunk egyedül. A legfélelmetesebb éjszakában, a legmélyebb sötétben, a legteltjesebb magányban is ott van velünk Isten, és vigyáz ránk... ülve a fatörzsön, mellettünk. Higgy benne!

Közölte: Husztáné-Anni

SZERETET

Láttam a Szeretetet. Láttam rózsák között járni a nyárban. Aranygyűrűjére nap nevetett, s olyan szép olt a szeretet!

Aztán talákoztam a Szeretettel út közben. Súlyos terhet vett fel, mások terhét. Játszó kisgyermekhez hajol le... S meglepett, hogy egyre több lesz.

Ott is talákoztam vele, ahol hullt a fák sárga levele: betegségben, ínségben, Mindenütt boldog szolgálatra készen.

S láttam fekete, fény vesztett napon. Hordozta a keresztet. Mert testvére veszélybe tévedt. Utána ment, nem latolt, kérdett,

és nem maradt ideje semmi szennytől, mélytől visszarettenni. Ment, amerre tövissek téptek. Soha nem láttam olyan szépnek!

Mirko Feesche (Túrmezei Erzsébet fordítása)

Az eladott bivaly

Két jómódú keresztyén elutazott Koreába. Egy misszionáriusnál kaptak szállást, és egy alkalommal a vendéglátó gazdájukkal sétát tettek a falu környékén. Az egyik szántóföldön sajátos jelenetre figyeltek fel. Az eke elé igavonó állat helyett egy fiatalember volt befogva, mi alatt a primitív faekét egy ősz öreg tartotta. Az egyik vendég lefényképezte a jelenetet.

- Bizonyára nagyon szegények ezek az emberek - mondta a misszionáriusnak.

- Igen, Chi Nori családjához tartoznak. A múlt évben új gyülekezeti termet akartunk építeni és ők szívesen hozzájárultak volna a költségekhez, de nem volt pénzük, ekkor eladták a bivalyukat és az árát mindenestől elhozták nekünk. Ezért ők maguk húzzák az ekét ezen a tavaszon. A két turista megrendülten hallgatta a történetet. Az egyik így szólt: - De hát ez valóban egy nagyon nagy áldozat! - Ők maguk nem látták annak - felelt a misszionárius.

- Inkább nagy kiváltságnak tartották, hogy volt egy bivalyuk, amelyet eladhattak.

Mindebből mi, nyugati keresztyének is tanulhatunk. Nem ragaszkodunk túlon túl a kényelmünkhöz? Tudjuk-e, mit jelent lemondani bizonyos örömeinkről, hogy a megtakarított pénzt az Úrnak adjuk, az Ő szolgálatára?

Közreadta: Huszta Anni

Gondolatok

- A fájdalom nem múlik el, csak idővel a részeddé válik.
- A büntudat olyan kereszt, aminek fáját könnyen kikezdi a szű. (Esther Mars)
- Kincsed annyi lesz a mennyben, amennyit őszi áldozatod által oda gyűjtöttél.

➤ A megtévesztés korában az igazmondás forradalmi tettnek számít. (George Crwell)

➤ A jövő nem más, mint az az idő, amelyből az örök jelen táplálkozik. (José Saramago)

➤ Néha Isten azért állít próbák elé, hogy felkészítsen valamire.

➤ Minden embernek annyi az értéke, amennyi igazság lakozik a szívébe.

➤ Ha belül hordozod a napot, nem számít, hogy kint esik.

➤ Nem fontos, milyen hibát követ el valaki életében, az a fontos, hogy vállalja értük a felelősséget.

➤ Nincs súlyosabb teher, mint az üres lélek. (Szász Zoltán)

Gyerekszáj

D.L. Moody, a nagy evangélista beszélt arról az emberről, akit megkérdezett tízéves fia: "Apu, miért nem jössz velünk sohasem a gyülekezetbe?" Az apa ezt válaszolta: "Nekem már nem kell járni gyülekezetbe, fiam. A hitem már teljesen meggyökerezett." Később ugyanazon a napon a férfi kivezette lovait az istállóból, befogta őket a szekérbe, és fiával együtt kihajtott a határba. Útközben az egyik sáros területen pocsolyában rekedtek lovastul, szekerstül, mi-

re a fiú megjegyezte: "Apu, a lovak nem mennek sehova. Azt hiszem, teljesen meggyökereszték."

Gyülekezetünk betegei

Huszta Tiborné	Sövjural Emma
Janó Pál és neje	Stubnya Tiborné
Juhász Gyuláné	Szabó Istvánné
Kiss Emil	Szikszai Lajosné
Kovács Lászlóné	Szlepákné Kiss Tamara
Lőrincz-Szlepák Otília	Veress Sándor és neje
Németh Györgyné	Vékony Józsefné
Puskás Zoltán és neje	Vida Sándorné
Soltész László	

"A reménység pedig nem szégyenít meg, mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adatott Szentlélek által." (Róma 5:5)

Gyülekezetünk idős, beteg, megfáradt testvéreit hordozzuk imádságainkban. Lehetőségeink szerint látogassuk őket. Beszélgessünk, imádkozzunk velük, értük. Egy te-

lefonhívás, pár soros levél, ígés kártya is nagy örömet okoz számukra.

Hirdetések

Szeretettel jelezzük a Testvéreknek, hogy adományait elektronikus utalással is megküldhetik a Gyülekezet számlaszámára. OTP Bank Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet számlaszáma: 11708001-20052126

*

GYÜLEKEZETI HÉTVEGE
Balatonszárszó 2025. május 23-25

*

Nyári gyermektáborok:

ANGOL TÁBOR (József u.12) júl. 7-11
GYERMEKTÁBOR Karád júl.21-26

Budapest József Utcai

Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

„Folyóirat” rovatban is olvasható

újságunk!

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

Szerda este 18:00 bibliaóra

utána énekóra